

התוועדות

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

שניאורסאהן

מליובאוויטש



יום ג' פ' יתרו, כ"ף שבט, ה'תש"ל

יוצא לאור לש"פ יתרו, כ"ף שבט, ה'תשע"ו



יוצא לאור על ידי מערכת

„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ושש לבריאה (ופרצת)

שנת הקהל

שנת המאה וחמישים להסתלקות הילולא של אדמו"ר ה„צמח צדק“

לעילוי נשמת

האשה השלוחה

אם וסבתא לשלוחים ושלוחות רבים בכל קצוי תבל

דעתנית ובעלת לב

מרת קעניא בת הרה"יח ר' שלום ע"ה

דערען

נפטרה כ"ו שבט ה'תשע"ד

ת' נ' צ' ב' ה'



ולזכות

נכדת בתה הנערה חי' מושקא בת חנה אסתר

להגיעה לעול מצוות

נכדי בתה מנחם מענדל בן חנה

להגיעם לעול מצוות

בשנת הקהל הזאת

נדפס על ידי משפחתה

ב

בי"ה, י"א ניסן ה'תשט"ז
ברוקלין, נ.י.

הווי"ח אי"א נו"נ וכו' מוה' יעקב שי

שלום וברכה!

מכתבו נתקבל,

ולקראת חג המצות, זמן חירותנו, הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה, הנני בזה להביע ברכתי לחג כשר ושמח, וחירות אמתית, חירות מדאגות בגשם ומדאגות ברוח — מכל דבר המעכב עבודת ה' בשמחה ובטוב לבב.

ולהמשיך מחירות ושמחה זו בימי כל השנה כולה.

בברכת החג

מ. שניאורסאהן

בטח ישתתפו בחלוקת שמורה לפני חה"פ, בהתאם לשיחה הידועה. — במש"כ אודות השתתפות זוגי ת"י באסיפות ולימודי נשי חב"ד עשי"ז צריך יהי להחליף אותה בבית — כיון שהנ"ל הוא פ"א בשבוע צודקת בטענתה. ובפרט בהתחשב עם החשיבות של עבודת נשי ובנות חב"ד שנתבארה בכמה שיחות ומכי כ"ק מו"ח אדמו"ר. — הפעולה עם ... שי צריכה שתהי ע"י קירוב (כמובן, מבלי לזרז על ענייני שו"ע) וביותר ע"י אחרים.



ב

מצילום האגרת.

מוה' יעקב: פלס. אגרות נוספות אליו — אג"ק חכ"ב אגרת ח'תעד, ובהנמסן בהערות שם. בחלוקת שמורה .. בהתאם לשיחה הידועה: דש"פ תזריע-החודש, מבה"ח וער"ח ניסן, ה'תשי"ד — נדפסה בתו"מ התוועדות ח"א (תשי"ד ח"ב) ע' 177 ואילך. וש"נ. עבודת נשי ובנות חב"ד .. בכמה שיחות ומכי כ"ק מו"ח אדמו"ר: ראה — לדוגמא — לקו"ד ח"ג בסופו (תקעא, ב ואילך). אג"ק שלו ח"ד אגרת תתעג (ע' יג — נעתק ב"היום יום" כא שבט). ובכ"מ.

בס"ד.

פתח דבר

לקראת ש"פ יתרו, כ"ף שבט הבעל"ט — הננו מוציאים לאור התוועדות יום ג' פ' יתרו, כ"ף שבט, ה'תש"ל (התוועדות "צאתכם לשלום" להאורחים שהגיעו ליו"ד שבט שנת העשרים), הנחה בלתי מוגה.

*

בתור הוספה — מכתבים (תדפיס מכרכי אגרות-קודש שמכינים עתה לדפוס).

*

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "הקיצו ורננו גו'", ומלכנו נשיאנו בראשם, וישמענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

ועד הנחות בלה"ק

חמשה עשר בשבט, ה'תשנ"ו (ופרצת),

שנת הקהל

שנת המאה וחמישים להסתלקות הילולא של אדמו"ר ה"צמח צדק"

ברוקלין, נ.י.

©

Published and Copyright 2016 by

LAHAK HANOCHOS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

info@lahak.org • http://www.lahak.org

The Kehot Logo is a trademark of Merkos L'inyonei Chinuch.

5776 • 2016

Printed in the United States of America

נדפס באדיבות דפוס

The PrintHouse

538 Johnson Ave. Brooklyn N.Y. 11237

(718) 628-6700

נסדר והוכן לדפוס

על ידי חיים שאול בן חנה

בדפוס „ועד הנחות בלה"ק"

(718) 604-2610

נדפס בסיוע ולזכות יצחק בן לאה וזוגתו רבקה ויקה בת רחל ומשפחתם שיחיו

הוספה

א

[כ"י כסלו, ה'תשכ"ו]

לשאלתן: בנוגע לסמל הארגון – כיון שראוי שיהי' אחד לכל הסניפים באהקת"ו (ומה טוב – גם בחו"ל) עדיין מוקדם לקבוע בזה. בנוגע למרצים – מובן שכשיהיו כמה (ובעיקר) מהבקיאים בחב"ד יש להזמין גם מחוגים אחרים (כמובן – יר"ש).

א

מצילום כתי"ק, על גליון מכתבן (בתאריך זה) של החברות ב"ועד נשי ובנות חב"ד" אשר בשכונ חב"ד – ירוש"ו, בו כותבות ע"ד הצלחתן לארגן ועד הנ"ל מחדש במחנם. – את הבא להלן הורה רבינו למזכירות להוסיף בשולי אגרת שנשלחה לחברת ועד הנ"ל – מרת סימה רלביג.

בנוגע לסמל הארגון: במכתבן: "אנו מעונינות בהדפסת פירמות עם שם וסמל לארגון. הוצע שהשם יהי' ארגון נ"ח (נשי ובנות חב"ד) שכון חב"ד. והסמל: עץ עם ענפים. כל ענף מסמל עיר בארץ על מוסדות חב"ד שבה".

בנוגע למרצים: במכתבן – ש"יש בדעתינו לארגן מסיבת-חנוכה גדולה, להזמין מה שיותר נשים ולקרבתן לארגון", ושואלות בקשר לזה – אם עליהן להזמין דוקא איש חב"ד כדי להרצות על עניני חנוכה, או שמא להעדיף הזמנת אישיות מפורסמת אחרת – ש"יתרון בהזמנתו כדי למשוך חוג רחב של שומעות".

בס"ד. שיחת יום ג' פ' יתרו, כ"ף שבט, ה'תש"ל.

– התוועדות „צאתכם לשלום“ להאורחים שיחיו –

בלתי מוגה

א. צוה לנגן ואמר מאמר ד"ה וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר.

* * *

ב. בהמשך לסיום כתיבת הספר-תורה¹, נערך גם סיום על מסכת מגילה (כפי המנהג לסיים מסכת בש"ס בשייכות ליום ההילולא)², שמסיימת בהלכות ס"ת,

– ולהעיר, שגם כללות שם המסכת, "מגילה", קשור עם ס"ת, כדברי הגמרא³ ש"מגילה נקראת ספר", וכפי שמבאר רבינו הזקן בהוספות לתו"א –

ועד לסיום המסכת "משה תיקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשיין בענינו של יום .. הלכות החג בחג" (וכמשנ"ת פעם בארוכה⁴ מ"ש רבינו הזקן בהתחלת הלכות פסח⁵, שהכוונה בזה היא ל"הלכות הצריכות לבו ביום", נוסף על הלימוד שלושים יום לפני החג בהלכות הקשורות גם עם ההכנות לחג),

– ולהעיר ממארוז"לי (שנזכר אז⁶ בדרך אגב) "כל ספרי הנביאים וכל הכתובים עתידין ליבטל לימות המשיח, חוץ ממגילת אסתר, והרי היא קיימת כחמשה חומשי תורה וכהלכות של תושבע"פ שאינן בטלין לעולם", שבזה מודגש הקשר של ס"ת עם מגילת אסתר והלכות, שבהם בא בגילוי ענין הנצחיות שבתורה כפי שנמשך בגדר הזמן ובזמן בפועל –

ולפנ"ז מובא הדין ד"כל האוחז ס"ת ערום וכו'".

- | | |
|---|--|
| (1) ראה שיחת עש"ק פ' בא, יו"ד שבט, אחרי חצות (לעיל ע' ... ואילך). | (5) שיחת פורים תשכ"ה ס"ה ואילך (תו"מ חמ"ג ס"ע 18 ואילך). |
| (2) שיחת מוצש"ק פ' בא, יו"ד שבט סל"ו (לעיל ע' ... ואילך). וש"נ. | (6) אר"ח סתכ"ט ס"ד. |
| (3) מגילה יט, א. | (7) רמב"ם סוף ה' מגילה – מירושלמי מגילה פ"א ה"ה. |
| (4) מג"א קיט, א. | (8) שיחת יו"ד שבט הנ"ל סל"ז (לעיל ע' ...). |

ג. המשך הביאור בה"סיום" על מסכת מגילה, "כל האוחז ס"ת ערום וכו'", ועד להסיום בתוס' "אבל אחזו במטפחת, אורך ימים בימינה ובשמאלה עושר וכבוד" — נכלל בשיחת יו"ד שבט סל"ו.⁹

וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א:

וכללות הענין בזה — שישנו ענין התורה, ענין המצוות, וצירוף שניהם יחד,¹⁰ כפי שנמשכים ע"י משה, עליו נאמר¹¹ "ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם וגו'", ו"תיקן להם לישראל", שיוכלו לפעול עבודתם בעולם התיקון,

ואז נמשך ענין ה"הלכות" — הלכות התורה, שעל ידם פועלים ב"הליכות עולם"¹¹, כדרשת חז"ל¹² "אל תקרי הליכות אלא הלכות",

ועד שנעשה "הלכות החג" — שפועלים בעולם שיהי' במעמד ומצב של "חג", שזהו המעמד ומצב דלעתיד לבוא, כי:

ענינו של יו"ט (חג) — שבו נמצא יהודי במעמד ומצב שכל המלאכות שאינם מלאכת אוכל נפש אינם שייכים לעבודתו (וכמו ש"כל מלאכתך עשוי"¹³), וזהו גם המעמד ומצב דלעתיד לבוא, כמ"ש¹⁴ "ועמדו זרים ורעו צאנכם", ש"מלאכתן נעשית ע"י אחרים"¹⁵, וכמ"ש הרמב"ם בסוף הלכות תשובה וסוף הלכות מלכים, שהסיבה לכך שנתאוו חכמים ונביאים וגדולי ישראל לימות המשיח אינה בשביל ענינים גשמיים; — יהיו אז אמנם ענינים גשמיים בריבוי ובהרחבה, ועד ל"מעדנים", אבל "כל המעדנים מצויין כעפר", רק בתור טפל והקדמה ללימוד התורה באופן של עשירות, כלשון הרמב"ם: "תרבה הדעה והחכמה והאמת", ועד למעמד ומצב ש"מלאה הארץ דעה את הוי' כמים לים מכסים"¹⁶.

וענינו של יו"ט הוא גם ענין השמחה — שזהו כללות הענין השמחה וטוב לבב שתהי' בעבודת בני' בביאת משיח צדקנו, שילמדו תורה ויקיימו מצוות מתוך שמחה והרחבה ביותר, ועד לאופן שיפעל ש"מלאה הארץ דעה את הוי' כמים לים מכסים", למטה מעשרה טפחים, כעגלא דידן בקרוב ממש.

* * *

[כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה לנגן הניגון "הושיעה את עמך", והניגון "פרזות תשב ירושלים" (ועמד מלא קומתו ורקד על מקומו בשמחה גדולה), ואח"כ צוה לנגן הניגון "כי בשמחה תצאו".

לאחר אמירת ברכה אחרונה נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א את שירי המזונות עבור נשי ובנות חב"ד בכפר-חב"ד, ירושלים, אוסטרליא, לונדון ומנשסטר].



9) ראה שיחת יו"ד שבט שם הערה 259.
 10) ר"פ מסעי. וראה ד"ה להבין ענין כתיבת ס"ת דיום ועש"ק פ' בא, יו"ד שבט; ד"ה וידבר אלקים גו' שנאמר בהתוועדות פ"ג ואילך (לעיל ע' ... ואילך; ע' ... ואילך).
 11) חבקוק ג, ו.
 12) מגילה כח, סע"ב. וש"נ.
 13) ראה מכילתא ופרש"י פרשתנו (יתרו) כ, ט. שו"ע אדה"ז או"ח סש"ו סכ"א. וש"נ.
 14) ישע"י סא, ה.
 15) ברכות לה, ב.
 16) ישע"י יא, ט.

שהענין דמ"ת עצמו מודגש בהשם בגלוי, כי אם רק תכלית הענין — ענין ה"יתרון".

וכללות הענין בזה — שכשם שירידת הנשמה למטה היא "צורך עלי", עלי גדולה יותר לגבי מקורה ורשעה לפניו, הנה בדוגמת ירידת הנשמה היא גם גלות השכינה (כמ"ש בתניא⁸¹), ובדוגמת זה גם ירידת התורה (אלא שבתורה אין זה באופן של גלות, שהרי בתורה כתיב⁸² "הלא כה דברי כאש") מלמעלה למטה, ש"נסעה וירדה .. ממדרגה למדרגה .. עד שנתלכשה .. בצירופי אותיות גשמיות בדיו על הקלף" (כמבואר בתניא⁸²) — שזהו כדי שבני ע"י עבודתם יקשרו אורייתא בקוב"ה, וכמשנת"ל בענין "ויכתוב משה מוצאיהם למסעיהם גוי' ואלה מסעיהם למוצאיהם"⁸³, כפי שהענין הוא בנשמות ובעבודת ישראל, וכפי שהוא בתורה, שאז נעשים "ישראל ואורייתא וקוב"ה כולא חד"⁸³.

וכיון שבכל יום ישנו (נוסף על הענין דיצי"מ, כמבואר בתניא⁸⁴ — גם ועאכו"כ) הענין דמ"ת, ויתירה מזה: "נותן התורה" בלשון הוה⁸⁵, בכל רגע ורגע, כי, "כל הקורא ושונה הקב"ה קורא ושונה כנגדו"⁸⁶, כך שישנו הענין דמ"ת כמ"פ בכל יום — הנה יה"ר שכל אחד ואחד יפעל בענינים אלו ע"פ המדובר לעיל באופן ד"מבין עשרים שנה ומעלה", שאז נעשה הענין ד"שאו את ראש כל עדת בני ישראל (שהו"ע העבודה בחב"ד שבראש, אבל באופן של הרמה) לגולגלותם", ובהצלחה רבה ומופלגה, וכפי שמסופר בנוגע ליתרו, שבארץ ישראל עצמה, "ארץ טובה ורחבה"⁸⁷, נתנו את "מיטב הארץ" לבני יתרו⁸⁸ — הנה כך יהי גם בהנוגע לכאו"א, שהקב"ה יתן לו "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה"⁸⁹ כל טוב רוחני וגשמי גם יחד, למטה מעשה טפחים, בעגלא דידן.

וכתורת רבינו הזקן שרבינו בעל ההילולא חזר ואמרה כמ"פ⁹⁰, שהקב"ה יתן לבני ריבוי גשמיות, ואז יראו בני שבכחם לעשות מהגשמיות — רוחניות, ומתוך שמחה וטוב לבב.

תתרלד.	(81) פל"ז.
(87) שמות ג, ח.	(82) פ"ד.
(88) ראה פרש"י בעלותך שם, לב.	(83) ראה זח"ג עג, א.
(89) נוסח ברכה הג' דברהמ"ז.	(84) פמ"ז.
(90) ראה "היום יום" כז טבת. כט אדר שני. כז אלול. — וראה גם תו"מ חני"ד ע' 270. וש"נ.	(85) ראה של"ה כה, א. לקו"ת תזריע כג, א. ובכ"מ.
	(86) תדבאר רפי"ח. יל"ש איכה רמז

ד. בהמשך להמדובר לעיל¹⁷ אודות דברי הגמרא במסכת בבא בתרא¹⁸ "ולמכור בנכסי אביו עד שיהא בן עשרים שנה", הנה ע"פ מארז"ל¹⁹ "כל המלמד בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו", וכמובא גם בפירושו רש"י על הפסוק²⁰ "ושנתם לבניך", "אלו התלמידים .. שהתלמידים קרויים בנים", ומוסיף: "וכשם שהתלמידים קרויים בנים שנאמר כו', כך הרב קרוי אב, שנאמר כו'" (כמשנת"פ עם בארוכה²¹) — הרי מובן, שהענין ד"למכור בנכסי אביו כו'" שייך גם בהנוגע לתלמידים, "לבניך אלו התלמידים".

והנה, הענין ד"כאילו ילדו" שנעשה בתחילת הלימוד, כשמתחיל הענין ד"מלמד בן חבירו" — הוא גם כאשר מתחילים לימוד באופן חדש, שאז נעשית הולדה חדשה.

ובהקדמה — שכיון שמצינו שהגמרא²² מחלקת בין "המלמד בן חבירו תורה" ל"המלמד את בן עם הארץ תורה", הרי מובן, ש"המלמד בן חבירו תורה" כולל גם "בן חבירו" שעוד לפניו הי' כבר חכם גדול, אלא שפועל בו עליו בלימוד התורה, ע"י לימוד ענינים חדשים.

וכמובן גם מהפס"ד להלכה בנוגע לכל החיובים של תלמיד לרב, ועד לרב מובהק²³ — שחיוב זה אינו רק כאשר התלמיד בא לפניו בהיותו עם הארץ, או בהיותו שייך רק למקרא או משנה וכיו"ב, אלא אפילו אם הי' כבר בדרגה נעלית ביותר בלימוד התורה, הנה כאשר מכאן ולהבא נעשה רבו מובהק, הרי הוא מחוייב בכל הדינים השייכים לרבו מובהק.

ומזה מובן שכן הוא גם כאשר נעשה סדר חדש בלימוד,

— ולדוגמא, כפי שמצינו בגמרא²⁴ בנוגע לר' מאיר, ש"אתא לקמי' דר' ישמעאל וגמר גמרא (משניות שקיבל מרבתי), והדר אתא לקמי' דר"ע וסבר סברא" (לפלפל ולדקדק במה שלמד כו') — שנעשה אצלו סדר חדש בלימוד: לא רק "למיגרס", אלא גם "לעיונא". ויתירה מזה, כפי שמצינו אצל ר' זירא²², שצם כמה תעניות כדי שיוכל לבוא לאופן הלימוד דתלמוד ירושלמי, עד שהוצרך לשכוח אופן לימודו הקודם, כך, שנחשב כאילו מתחיל עתה את הלימוד מחדש —

(17) ד"ה באתי לגני פ"ה (לעיל ע' ..).	(20) ואתחנן ו, ז.
שיחת מוצש"ק פ' בא, יו"ד שבט סל"ב (לעיל ע' ..).	(21) שיחת ש"פ ואתחנן תשכ"ח ס"ח (תו"מ חנ"ג ע' 347 ואילך). וש"נ.
(18) קנו, א.	(22) ב"מ פה, א.
(19) סנהדרין יט, ב. וש"נ. הובא בפרש"י במדבר ג, א.	(23) ראה טושו"ע ורמ"א יו"ד סרמ"ב.
	(24) עירובין יט, א (ובפרש"י).

שאו נעשה הענין ד"כאילו ילדו" מחדש, ובמילא ישנם גם בזה כל הענינים ד"למכור בנכסי אביו כו".

ומזה מובן גם בנוגע לענינו:

ע"פ המבואר באגה"ק סימן ז"ך (ומובן גם מסימן כ"ח) שמרגע ההסתלקות ולאח"ז נעשה לימוד תורתו ללא מדידות והגבלות הגוף — הרי מובן שאז מתחיל סדר לימוד חדש בתורת בעל ההילולא.

ולכן, כשמסתיימים עשרים שנה של לימוד באופן כזה, אזי נעשה בזה הענין ד"למכור בנכסי אביו .. בן עשרים שנה", ובלשון הכתוב²⁵: "מבן עשרים שנה ומעלה".

ה. ונתבאר בזה, שתוכן העילוי ד"בן עשרים שנה ומעלה" מתבטא בלשון הכתוב לפנ"ז²⁶ (בנוגע לענינים מעשיים ועניני הגוף) — "שאו את ראש":

הפירוש הפשוט ד"שאו" הו"ע המנין, אבל, ענין המנין יכול להתבטא בכמה לשונות, וכאן בחרה התורה דוקא הלשון "שאו", שמשמעותו — כפי שמבאר רבינו הזקן²⁷ — שצריך להגביר ולהעלות את ה"ראש" להדרגה ד"לגולגלותם", שזהו כפי שהענין הוא מצד הרצון, שהוא בדוגמת הגולגולת שמקיף את המוחין שבראש, ששם הוא מקום ומשכן השכל.

והענין בזה — דלכאורה כיצד שייך לומר שה"ראש" יתעלה להיות באופן של רצון? — שהלימוד בכח החכמה בינה ודעת שלו הוא מצד תוקף הרצון, ועד לאופן של מס"נ, שאז נעשה הלימוד באופן אחר לגמרי.

וכמדובר כמ"פ²⁸ שכל ענין מתבטא בפס"ד להלכה — שזהו הדין ש"לעולם ילמוד אדם תורה במקום שלבו חפץ"²⁹ (או כהלשון: "שרוצה"³⁰), וכפשטות הענין, שכאשר חפץ ורוצה בלימוד זה, אזי יבין את הענין באופן טוב ועמוק יותר, לתכליתו ועל בוריו.

וזהו "שאו את ראש", היינו, שזהו אמנם ענין ה"ראש", לימוד בהבנה והשגה, אבל אין זה כמו שה"ראש" הוא מצד עצמו, אלא כפי שמתעלה "לגולגלותם", היינו, כפי שהלימוד הוא מצד הרצון ("רוצה"), ובעומק יותר — מצד ה"חפץ".

(25) במדבר א, ג.
(26) שם, ב.
(27) ראה לקו"ת ר"פ במדבר.
(28) ראה גם

(29) ע"ז יט, א. וראה גם תו"מ חנו"ו ריש ע' 255. וש"נ.
(30) שו"ע יו"ד סוסר"מ.

אע"פ שנתנית המשקה היא עבור אמירת "לחיים" במקומות שנוסעים אליהם, הרי כיון שצריך להיות התחלה וקישור עם התועדות זו, אזי מן היושר שיאמרו גם כאן "לחיים" מחדש, ובשמחה ובטוב לבב.

* * *

יב. פרשת השבוע נקראת פרשת יתרו, וכמדובר כמ"פ⁷⁴ שכוין שזהו שם שבו נקראת הפרשה ע"פ תורה, ו"שמא מילתא הוא"⁷⁵, הרי מובן, שהתוכן והנקודה הפנימית של כל הענינים שבפרשה זו מודגש בשם הפרשה — יתרו".

וכמדומה שכבר דובר פעם בארוכה⁷⁶, שלכאורה יש קושיא גדולה בזה: הנקודה הפנימית של פרשת יתרו היא — הענין של מתן-תורה, וא"כ, מדוע נקראת בשם "יתרו", שלכאורה אינו מורה על הענין של מתן-תורה?

והביאור בזה — ע"פ המבואר בזהר⁷⁷, שכדי שתהי' נתינת התורה למטה, הוצרך להיות תחילה "וישמע יתרו", ועד ששמיעה זו נמשכה ובאה בפועל למטה מעשרה טפחים, ש"בא" ואמר "עתה ידעתי וגו'"⁷⁸ (כמדובר בארוכה בפרשה), ובלשון הזהר — שזהו הענין ד"יתרון האור מפני החושך"⁷⁹.

ולהעיר גם ממארז"ל בנגלה דתורה שהשם "יתרו" הוא "על שם שיתר פרשה אחת בתורה"⁸⁰. ובפנימיות הענינים, מורה יתרו על הענין ד"יתרון האור מתוך החושך", שזהו הענין דמ"ת, אלא שאין זה באופן

(קליבלנד, דיטרויט, לוס אנג'לס, נוארק, ניו הייבן, פילדלפי, בוסטון, שיקגו וואוסטער.
אח"כ נתן קנקן יין עבור נשי ובנות חב"ד, באמרו, שיהי' בהצלחה רבה.
(74) ראה גם תו"מ חנ"ב ע' 91. וש"נ.
(75) ראה ברכות ז, ב. יומא פג, ב. זהר ח"א ו, ו, סע"א. ח"ב קעט, סע"ב. ועוד.
(76) ראה שם ע' 94. וש"נ.
(77) ח"ב סז, ב ואילך.
(78) שם, יא.
(79) ראה לקו"ש ח"א ע' 74 ואילך. וש"נ.
(80) שמו"ר פכ"ז, ה. הובא בפרש"י ר"פ יתרו. בהעלותך יו"ד, כט.

אח"כ נתן קנקן משקה עבור נחלת הר חב"ד, וגם "המחאה" עבור הכולל ועבור כל עניני נחלת הר חב"ד.
כן נתן קנקן משקה עבור ה"שיכונים" בלוד, והורה שביקרו גם את ראש עיריית לוד, ויתנו לו משקה מהתועדות זו. וכן נתן בקבוק משקה עבור קרית גת. וכן נתן קנקן משקה לרז"ר עבור ה"מסעדה" בתל אביב, להצלחה בפרנסה.
לאחרי נתינת המשקה עבור א"י, נתן קנקני משקה (להנוסעים במשך השבוע) גם עבור אוסטרליא, אנגלי' (לונדון ומנשסטר), צרפת, מרוקו תוניס וארגנטינא. וכן נתן בקבוקי י"ש עבור קנדה, ושאר המקומות בארצות הברית

דורנו, בעל ההילולא, למלא שליחותו בהפצת המעינות והפצת היהדות — הרי בודאי שנוסעים מכאן וממשיכים לעבוד מכאן ולהבא מתוך קירוב הלבבות כפשוטו, שאז תהי' גם ריבוי הצלחה בכל הענינים במילוי השליחות, ובדרך ממילא — גם הצלחה בעניניהם הפרטיים.

יא. ולכן:

כל אלו ששייכים לקבוצה שנוסעת היום לארץ הקודש, ובזכותם גם אלו שנוסעים למדינות אחרות, היום או מחר או במשך שבוע זה — אתן לכל אחד משקה,

וכל אחד ינצל זאת בבואו למקומו ועבודתו, באופן המתאים ובזמן המתאים, ובצירוף דבר-תורה והתעוררות ("א התעוררות-וואַרט") ללימוד התורה וקיום המצוות, באופן שיהיו הדברים יוצאים מן הלב, ונכנסים אל הלב⁷², ויפעלו פעולתם, פעולה בפועל ממש, ולמטה מעשרה טפחים. [כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן קנקני משקה להנוסעים⁷³. ואח"כ אמר:]

72) ראה ספר הישר לר"ת שי"ג. הובא בשל"ה סט, א.
73) ואמר, שלכל לראש שיעלו אלו שבאו מאה"ק, החל מאלו שנוסעים היום לירושלים עיה"ק. ונתן קנקן משקה ו"המחאה" עבור ישיבת "תורת אמת", ובקבוק נוסף עבור ירושלים העתיקה, וצוה לערוך את ההתוועדות הראשונה בבנין ביה"כ"נ וביה"מ"ד דהצמח-צדק. וכן נתן בקבוק משקה כדי לערוך התוועדות בסמיכות לכותל המערבי.
כן נתן קנקן משקה ליר"ר של ה"ועד" דכפר-חב"ד (ולמזכיר, עבור ה"ועד הרוחני"), וגם "המחאה" עבור הענינים הכלליים של כפר-חב"ד, בתור השתתפות מהקופה הכללית. וכן נתן קנקן משקה להעוסק בענין הבני' בכפר-חב"ד, בתור השתתפות בעניני הבני', החל מהבנין שיסימו לבנות בקרוב, ולערוך שם התוועדות ולחלק המשקה בעת ההתוועדות.
כן נתן קנקן משקה והמחאה עבור מוהרש"ז שזר שליט"א*, וגם כרך אוה"ת פ' מטו"מ, באמרו, שמשם נלקח המאמר שנאמר

(** ראה (***) ואמר שהלימוד יהי' באופן ד"שאו את ראש גו' לגלגלתם, שעי"ז יתוסף גם אצל בעלי שכל והבנה כו'.

(* ראה גם אג"ק חכ"ו ט"ע רצו ואילך.

ולכן, שכאשר שואלים: כמה מתבטא העילוי ד"עשרים שנה ומעלה"? — הרי מובן שאין הכוונה בזה לשינויים והוספות בענינים שעליהם נאמר³¹ "לא תוסף גו' ולא תגרע" ח"ו; המדובר הוא אודות הוספה בעניני התורה גופא שעלי' נאמר³² "ארוכה מיני ארץ ורחבה מיני ים", שבשביל זה צ"ל אמנם הלימוד מתוך חכמה בינה ודעת, וכפי שנמשך לאח"ז במדות והרגש שבלב, אבל ענין זה צ"ל באופן ד"שאו את ראש .. לגולגלותם" — מצד הרצון ותענוג, ענין המס"נ כו', שאז פועל בכל ענינו בהצלחה מופלגה ביותר.

וזהו כללות הענין ד"למכור בנכסי אביו .. בן עשרים שנה", שאז מתעלה לדרגה נעלית יותר, כלשון הכתוב: "בן עשרים שנה ומעלה" — שלא נשאר בדרגת השכל דבן עשרים שנה, שאז "נכנסים בו מקיפי אבא" (ולא למעלה מזה ח"ו...), אלא מתעלה לבחי' "לגולגלותם", בחי' הכתר כו'; ומשם נמשך לבחי' המוחין, ואח"כ למדות שבלב, ו"לבא פליג לכל שיפיץ"³³, בעבודה בפועל [ובסגנון שנתבאר במאמר³⁴ (מיוסד על המבואר בארוכה באוה"ת להצ"צ) בפירוש "אנכי הוי' אלקיך"³⁵, שבחי' "אנכי" נמשכת ב"הוי" ואח"כ גם ב"אלקיך"], כך, שכל הענינים נעשים מצד בחי' "לגולגלותם".

וכללות ההוראה מזה — שהחל מ"עשרים שנה ומעלה" צריכים להוסיף בכל הענינים שבעל ההילולא קיוה ודרש ונתן כח עליהם, מתוך שמחה וטוב לבב, עי"ז שחדורים בכל התענוג ובכל הרצון, ואז נעשים גם באופן ד"פרצת עליך פרץ"³⁶ — פריצת כל המדידות והגבלות, ועאכו"כ שבטלים כל ההעלמות וההסתרים על לימוד התורה וקיום המצוות, כולל גם "ואהבת לרעך כמוך"³⁷ — הפצת היהדות והפצת המעיינות בכל מקום שידו מגעת.

ו. ענין זה בא גם בהמשך להמדובר לעיל³⁸ אודות הענין ד"מלחמה לה' בעמלק מדור דור"³⁹ — שיש בזה עבודה מיוחדת בסוף זמן הגלות, בדרא דעקבתא דמשיחא, כמובן ממ"ש בתרגום יונתן בפירוש "מדור דור" (שהפירוש הפשוט בזה הוא שקאי על כל דור בפני עצמו), שיש

(31) פ' ראה יג, א. (35) יתרו כ, ב.
(32) איוב יא, ט. וראה הל' ת"ת לאדה"ז (36) וישב לח, כט.
(33) ראה זהר ח"ב כנג, א. ח"ג קסא, ריש פ"א ה"ה. (37) קדושים יט, יח.
(34) ראה זהר ח"ב כנג, א. ח"ג קסא, ריש ע"ב. רכא, ב. רלב, א. (38) שיחת ש"פ בשלח ס"ו.. (לעיל ע'...)
(35) פ"ה (לעיל ע'...) (39) ס"פ בשלח.

בזה ענין מיוחד בשייכות ל"דרא דמשיחא", שבו נעשה הענין עוה"פ באופן חדש — לאחרי ההקדמה ד"בחר לנו אנשים"⁴⁰:

משה צוה ליהושע: "בחר לנו אנשים", "לי ולך"⁴¹, אבל גם האנשים שנבחרו בשביל יהושע ("לך") הוצרכו להיות "אנשי משה" (כלשון רבינו הזקן בתו"א⁴²).

ועתה ניתן הכח לכל אחד מישראל שלומד חומש עם פירוש רש"י והמפרשים שלאחריו — לפעול בעצמו הענין ד"בחר לנו אנשים".

ובהקדמה — שהנתינת-כח על זה היא מצד בחי' "משה" שיש בכל אחד מישראל בנפשו (כמ"ש רבינו הזקן בתניא⁴³, שלכן דורשים מכל אחד מישראל "מה הוי' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה גו"⁴⁴, ש"יראה" היא "מילתא זוטרת"⁴⁵, מצד בחי' "משה" שבנפשו),

ומצד זה ישנו הענין ד"בחר לנו (תחילה — "לי ולך", ולאח"ז בעומק יותר — "אנשי משה") אנשים", לבחור בעצמו — ע"י השכל, הבנה והשגה שבזה, שמקבל מבחי' "משה" — את הכחות הדרושים: גבורה ויראת חטא ("גיבורים ויראי חטא"⁴¹), והכח לבטל את כל הענינים ש"מכחישין פמליא של מעלה" — "כשפים"⁴⁶ ("שיודעים לבטל כשפים"⁴¹),

ואז מובטח לו שיצליח לפעול הענין ד"ויחלוש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב"⁴⁷, ככל הפירושים שבזה, וכך ממלא חלקו הפרטי לפעול שיהי' "השם שלם והכסא שלם"⁴⁸, ועד שע"י כולם ביחד נעשית ה"מלחמה לה' בעמלק מדור דור", באופן ד"מחה אמחה"⁴⁹, ע"י הפעולה ד"תמחה"⁵⁰ בעבודת ישראל.

ולאחרי "עשרים שנה ומעלה" נפעל הענין ד"בחר לנו אנשים" ביתר שאת וביתר עוז ובאופן נעלה יותר — שהרי כללות ענין הבחירה הוא למעלה מהבנה והשגה, שאז הרי זו בחירה חפשית, בדוגמת הבחירה שלמעלה, אבל לאח"ז יש להמשיך זאת בענין העבודה מצד חכמה בינה ודעת, ועד שיומשך בבחי' הרגל, שזהו"ע הקבלת עול, כפי שהיא למטה מן השכל ודעת, אבל נמשכת קבלת עול שלמעלה מן השכל ודעת.

(46) סנהדרין סז, ב. וש"נ.

(47) בשלח שם, יג.

(48) פרש"י ס"פ בשלח.

(49) שם, יד.

(50) ס"פ תצא.

(40) שם יז, ט.

(41) פרש"י עה"פ.

(42) תצוה פג, ב"ג.

(43) רפמ"ב.

(44) עקב יו"ד, יב.

(45) ברכות לג, סע"ב.

ומקבלים על עצמם החלטות טובות על מנת לקיימם בטוב, הרי זה "יום (שהוא) טוב"...

ולכן מקשרים זאת עם אמירת "לחיים" על דבר גשמי שיש בו ממשות — אע"פ שעושים ממנו דבר רוחני, בדוגמת חיים גשמיים של בני"י שצריכים לעשות מהם "חיים רוחניים", כמובן מהמבואר באגה"ק סימן ז"ך וביאורה (כמדובר כמ"פ) — שאז הרי זה נמשך למטה מעשרה טפחים, בחיים גשמיים כפשוטם.

י. וכמו"כ כאשר מבקשים למסור פריסת-שלום, בצירוף דבר-תורה ("א וואָרט וואָס ס'האָט זיך גערעדט"), אזי מקשרים זאת גם עם נתינת דבר גשמי מהתוועדות זו, ובאופן שגם שם יעשו מעין זה — שיאמרו "לחיים" על דבר גשמי זה, כפי שנהוג בשנים האחרונות קודם שנפרדים בגוף איש מרעהו.

והרי באמת אין זה ענין של פרידה ח"ו,

וכמדובר כמ"פ⁶⁸ אודות דיוק לשון חז"ל⁶⁹ "קשה עלי פרידתכם", שאפילו כשיוצאים משמיני-עצרת ליום חול, אומר הקב"ה "קשה עלי ללא הענין ד"ויעקב הלך לדרכו"⁷⁰ ללימוד התורה וקיום המצוות חוץ למקדש, חוץ לירושלים וחוץ לארץ ישראל, ועד לגלות כפשוטו; כל זה לא קשה להקב"ה, בידעו שמדובר אודות בני"י שהם השלוחים שלו, אלא "קשה עלין פרידתכם" — העובדה שלפעמים חסר אצלכם הענין של קירוב הלבבות, ועד שישנו מצב הפכי: "פרידתכם",

אבל אם מחליטים שאין ענין של "פרידתכם" — אזי מסירים מהקב"ה כביכול את הדאגה והקושי, ואז נותן הקב"ה לבני"י כחות ואפשרויות ויכולת לעסוק במילוי שליחותו מתוך שמחה וטוב לבב.

ולכן, הביטוי שנוסעים ונפרדים כו' ("מ'פאָרט זיך פּאַנאַנדער", "מ'פאָרט אַוועק") — אינו ברוחניות ח"ו, והתקוה חזקה שאין זו "פרידתכם" ח"ו, אלא נוסעים מתוך איחוד הלבבות וקירוב הלבבות, כאו"א בינו לבין עצמו בנוגע לכל כחותיו, ועאכו"כ ביחס לכל בני"י שמסביבו,

ועאכו"כ ביחס לאותם יהודים שהם שותפים עמו במילוי שליחות אחת של הקב"ה, ש"גילה דברו על ידי עבדיו הנביאים"⁷¹, עד לנשיא

(68) ראה תו"מ חנ"א ע' 256. וש"נ.

(69) פרש"י אמור כג, לו. פינחס כט, וש"נ.

(70) ויצא לב, ב. וראה תו"מ שם ע' 254.

(71) ע"פ עמוס ג, ז. לה-לו.

נמל-התעופה "קנענדי", ולא קיים "כרטיס הטיסה"; המציאות היחידה היא — שנמצאים ביחד בד' אמות של בעל ההילולא!...

הקהל יושב ומביט בשעון, או שמתאפק ואינו מביט בשעון, אבל, אז הבלבול הוא גדול יותר... כי, כשמביט בשעון, יודע לכלל-הפחות יש לו עוד כך וכך רגעים, משא"כ כשמתאפק שלא להביט בשעון, נדמה לו שנשאר פחות זמן, וכבר מוכרח לרוץ, ואעפ"כ ממשיכים לעכב אותו כאן!...

(כ"ק אדמו"ר שליט"א המשיך בבת-שחוק): ולכן, אנסה לקצר עד כמה שאפשר... כדי שלא להעמיד יהודים בנסיון... והקב"ה יעזור להם שיצליחו באופן ניצול הזמן כו'.

ט. והנה, כמדובר כמ"פ⁶², נהוג אצל חסידים שכאשר עורכים התוועדות, מקשרים זאת גם עם אמירת "לחיים" — לא רק בדיבור, אלא גם ובעיקר — באופן של "לגימה", יין או משקה, "חמר מדינה" וכיו"ב. ובהקדמה — שאין הכוונה ח"ו לשכר כו', אפילו לא את הנפש הבהמית⁶³, ועאכו"כ לא את הנפש האלקית;

ענין זה מיוסד על מאמר חז"ל בגמרא⁶⁴ "גדולה לגימה שמקרבת", ועד כדי כך, ש"מקרבת את הרחוקים" ו"מרחקת את הקרובים", כפי שהגמרא מביאה ראיות מתושב"כ, כך, שאפילו "בן חמש למקרא" יודע זאת.

ומיוסד גם על פס"ד של רבינו הזקן בשו"ע הלכות יו"ט⁶⁵, ש"בזמן שביהמ"ק הי' קיים היו אוכלין בשר שלמים לשמחה (שהרי "אין שמחה אלא בבשר"⁶⁶), ועכשיו שאין ביהמ"ק קיים, אין יוצאים ידי חובת שמחה (ש"שמחה זו היא מצות עשה מן התורה") אלא ביין" ("אין שמחה אלא ביין"⁶⁶), וכפי שמבאר רבינו הזקן בארוכה (בה"ביכל" שנדפס מכת"ק אדמו"ר האמצעי שיש בו גם הגהות מהצ"צ⁶⁷) הענין ד"אין שמחה אלא בבשר", ומזה מובן גם בנוגע לענין ד"אין שמחה אלא ביין".

ואע"פ שלא מדובר עתה אודות ימים טובים שנקראים "מועדים לשמחה" — הנה שכאשר יהודים מתאספים יחדיו מתוך כוונות טובות

(62) ראה גם תו"מ חנ"ז ריש ע' 363. (65) או"ח סתק"ט ס"ז.

ועוד. (66) פסחים קט, א.

(63) ראה סה"ש תרצ"א ע' 184 ואילך. (67) נדפס לאח"ז בסה"מ תקס"ח ח"א ע'

וש"נ. קעא ואילך.

(64) סנהדרין קג, סע"ב ואילך.

וכאשר מגלים את הכחות שניתנו במלחמת עמלק כפשוטה בפעם הראשונה, בימי משה ויהושע, כך, שמהדור ההוא נמשך גם ב"דרא (דעקבתא) דמשיחא", אזי זוכים "בשעתא חדא וברגעא חדא"⁵¹ להמשיך זאת ב"דרא דעלמא דאתי" (כפי שמסיים בתרגום יונתן) — ע"פ דברי הרמב"ם⁵² בנוגע ל"עולם הבא", שנקרא כן "לא מפני שאינו מצוי עתה... (ש)הרי הוא מצוי ועומד", אלא צריכים רק את המעשה שימשיך זאת בפועל.

וכל זה — ע"י הנתינת כח מהדור של משה ויהושע כפשוטו, הדור שיצאו מארץ מצרים בפעם הראשונה, ו"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"⁵³ — ב"דרא דמשיחא", לאחר שמימיים בעקבתא דמשיחא את סוף הגלות, ושורפים את הגלות⁵⁴ ע"י "הלא כה דברי כאש"⁵⁵, שהו"ע קיום התומ"צ באופן של "אש" — להעלות חלקו שבעולם, ע"י "סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה"⁵⁶, עד לעצמות ומהות, ומ"דרא דמשיחא" — ל"דרא דעלמא דאתי", בביאת משיח צדקנו, בקרוב ממש.

* * *

ז. פעם נכנסתי אל בעל ההילולא, כ"ק מו"ח אדמו"ר, בהיותו בלענינגראד (אז כבר לא היתה נקראת "פעטערבורג", אלא "לענינגראד"), באותו ערב שבו הי' צריך לנסוע מלענינגראד למוסקבא.

— המדובר הוא אודות הזמן שהיו כבר הרדיפות והגזירות וכו' וכו', כך, שבשעה שכ"ק מו"ח אדמו"ר הי' נוסע ממקום אחד למקום שני, אזי החקירה אחריו ע"י ה"בולשת" היתה ביתר שאת וביתר עוז, בידעם, שאפילו בשבתו במקומו, בחדרו, עוסק הוא בהפצת היהדות והמעיינות, ועאכו"כ שנסיעתו ממקום למקום קשורה בודאי עם הפצת המעיינות והיהדות, ואדרבה: ביתר שאת וביתר עוז, שלכן אי אפשר לפעול זאת ע"י מישוהו אחר, אלא צריך לנסוע בעצמו, ועאכו"כ בנוגע לנסיעה למוסקבא שהיתה אז עיר הבריה. ומה גם שהי' זה לאחר שידעו שכבר פקעה סבלנותם ולא היו יכולים לסבול יותר את העבודה שלו בהפצת היהדות והמעיינות, והחליטו שמוכרחים לעשות משהו... ואעפ"כ, המשיך כ"ק מו"ח אדמו"ר בפעולותיו, וביתר שאת וביתר עוז. —

(51) זח"א קכט, סע"א.

(54) ראה אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ו ע'

שעב (נעתק ב"היום יום" בתחלתו).

(55) ירמי' כג, כט.

(56) ויצא כח, יב.

(52) הלי' תשובה ספ"ח.

(53) מיכה ז, טו.

כשנכנסתי אליו — לא הי' אז אף אחד בחדר, מלבד כ"ק מו"ח אדמו"ר — הי' זה זמן קצר — שעה, מחצית השעה או רבע שעה — לפני שעמד לצאת מדירתו, ברחוב מאַחַאווייע 22, אל התחנה שמשם עמדה הרכבת לנסוע למוסקבא, וראיתי, שכ"ק מו"ח אדמו"ר יושב במנוחה גמורה, כמו באמצע יום רגיל ללא ענינים מיוחדים, מבלי שהי' ניכר עליו כלל איזה ענין של טירדה, ועוסק בענין מסויים שבו הי' עסוק באותה שעה, שהי' דורש שימת לב ועיון.

הן אמת שהמוח שליט על הלב (וכפי שמביא רבינו הזקן בתניא⁵⁷ ש"המוח שליט על הלב בתולדתו", ומציין לזה: "כמ"ש בר"מ⁵⁸), אבל אעפ"כ, עד כדי כך? ...!

ובכן, לא יכלתי להתאפק ושאלתי: עד כדי כך?!

וסיפר לי כ"ק מו"ח אדמו"ר⁵⁹, ששמע — כנראה מאביו, כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע בשם אדמו"ר מהר"ש — שישנו ענין שנקרא הצלחה בזמן.

כלומר: למרות שאי אפשר להוסיף בענין הזמן בנוגע לאריכות היום או אריכות הלילה, הרי בזמן גופא יכולה להיות הצלחה שלא בערך — לנצל את הזמן במלוא המדה האפשרית, וזאת, כאשר אדם יכול לפעול בעצמו, שבשעה שעוסק בענין אחד, הנה כל שאר הענינים, הן אלו שעשה לפניו והן אלו שיצטרך לעשות לאח"ז, אם אינם נוגעים לענין שעוסק בו עתה, הרי זה כאילו אינם בעולם, כך, שגם כשמדובר אודות רגע קטן, הרי כיון שברגע קטן זה אין לו מחשבות המבלבלות או ענינים המבלבלים, לא מהעבר ולא מהעתיד, אזי מתאפשר לו לנצל רגע זו במילואו. וזה נקרא הצלחה בזמן.

והובאה הדוגמא לזה (כמדומני גם בשם אדמו"ר מהר"ש) — מהנהגת הרשב"א, שהי' אומר בכל יום ג' שיעורים בלימוד התורה, ומלבד זאת הי' משיב על ריבוי שאלות (שהרי גם החלק שנשמתר משו"ת הרשב"א הוא ריבוי מופלג), ומלבד זה הי' רופא שהתעסק עם רפואת חולים כפשוטו, ומלבד זה הי' הולך לטייל בכל יום! ... ומובן שכל זה הוא בהוספה על עניני תפלה, ושיעורי תורה לעצמו וכו', כפי שמחוייב כל אחד מישראל, ולא בזה מתבטאת גדלות הרשב"א.

והגע עצמך:

(57) פי"ז.
(58) זח"ג רכד, סע"א.
(59) ראה גם תו"מ — רשימת היומן ריש ע' שסז. וש"נ.

כדי לומר שיעור לפני תלמידים בכלל, ועאכו"כ לפני תלמידים במעמד ומצב ומדריגה נעלית שראויים להיות תלמידי הרשב"א, ולא רק שיעור אחד, אלא ג' שיעורים בכל יום — יש צורך בשימת לב והתמסרות מיוחדת כו'; ועד"ז בנוגע להתעסקות ברפואת חולים, וכן בנוגע לכל שאר עניניו של הרשב"א, כולל גם הטיול, שכדי ליהנות ממנו, צריך להיות במעמד ומצב ללא טירדא ודאגה.

וא"כ, איך הי' הרשב"א יכול לעשות את כל הדברים הנ"ל בסדר מסודר בכל יום?!

והביאור בזה — גם מצד הטבע — שהנהגת הרשב"א היתה באופן שבשעה שאמר את השיעור, הנה כל שאר הענינים לא היו במציאות אצלו; ולאידך גיסא, בשעה שהלך לטייל — הנה למרות שהי' זה באופן ש"החכם ניכר כו'" (כמ"ש הרמב"ם בהלכות דעות⁶⁰), הרי זה נקרא בשם "טיול", ומזה גופא מובן שאינו דומה לאמירת שיעור, מ"מ, באותם רגעים שמטייל, הנה גם אמירת השיעור כאילו אינה קיימת!

זהו הביאור על הנהגת כ"ק מו"ח אדמו"ר, שיושב בחדרו (בה"קאביניעט") ועוסק בענין הדורש שימת לב ועיון, וסומך על החלטתו בענין זה, וזאת, למרות שתוך זמן קצר עליו לצאת לנסיעה הקשורה עם סכנת נפשות בפועל, לא רק עבורו בתור איש פרטי, אלא בתור מנהיג ישראל בכל הדור ההוא וכל פעולותיו כו' — כיון שהנסיעה שתהי' ברגעים שלאח"ז אינה קיימת במציאות אצלו!

ה. אבל אעפ"כ, המציאות בפועל היא, שכאשר ישנם יהודים שיודעים שבעוד שעה ורבע צריכים לטוס,

— וצריכים עוד לארוז את החבילות, ולהיפרד מבני הבית, ליפול על צווארם בברכת "צאתכם לשלום", ובינתיים צריכים גם להתפלל מעריב —

קשה ביותר לפעול עליהם להיות במצב של ריכוז מוחלט, כאילו שמטוס "אל-על" אינו במציאות עדיין!

— ע"פ המבואר בשער היחוד והאמונה⁶¹, יחדש הקב"ה את המטוס מאין ואפס המוחלט באותו רגע שיצטרכו לעלות עליו לטוס לאה"ק; אבל אעפ"כ, למרות שכולם מאמינים בכך ללא ספקות, קשה ביותר לפעול בעצמו שירגיש שעכשיו לא קיים המטוס, לא קיים

(61) בתחלתו.

(60) רפ"ה.